

TYGODNIK ŻYDOWSKI

Organ Organizacji Syjonistycznej w Tarnowie

Rok XI

Tarnów, piątek 4 marca 1938 r.

Nr. 9

„Syjonizm dąży do stworzenia publiczno-prawnie zagwarantowanej siedziby dla narodu żydowskiego w Palestynie”.

(Bazyła 1897)

Nr. tel. 45

Konto P.K.O. 410.288

Redakcja i administracja: pl. Kazimierza W. 3
Godziny przyjęć od godz. 4 do 5 popołudniu

Rękopisów nie zwraca się

T REŚĆ:

Nie przekroczmy barier „Weltverbundu”!

Tym, co walczą o jedność organizacji

Komitet lokalny org. syjonistycznej w Tarnowie wobec

[XX Konferencji Krajowej]

Walne zgromadzenie Ochotniki Żydowskiej

Kolumna bazaru na rzecz K. K. L.

Ze Stowarzyszenia Kupców i Przemysłowców

Ze sportu — Kronika i inne

Dr A. CHOMET

Nie przekroczmy barier „Weltverbundu”!

(Z PROBLEMÓW XX KONFERENCJI KRAJOWEJ)

Gdyby nie zwolano konferencji krajowej?

Zastanawiałem się już nieraz nad pytaniem, co by było, gdyby w tym roku nie została zwołana konferencja krajowa organizacji syjonistycznej zach. Małopolski i Śląska? I zawsze jedna i ta sama odpowiedź: obszedłoby się bez konferencji. A może potrzebny jest wybór nowych władz partyjnych? I to zbyt czułe. Bo ogólni syjoniści — ci co walczą o „demokrację” w partii — nie są jeszcze zgodni ze sobą — czy są w ogóle partyczą „nadpartią”, czy organizacją z dyscypliną czy bez dyscypliny — więc po co konferencję, wybory, egzekutywy, rady centralne, regulaminy, statuty i Bóg wie jakie jeszcze akcesoria dla „umundurowania” organizacji?

A takich ogólnych syjonistów jest najwięcej w Krakowie oraz w „punktach”, w których nie ma w ogóle organizacji syjonistycznej, gdzie dwójmytni mają załatwiać ma wiele czasu wolnego dla rozwiązywania takich „problemów”. Bo tam, gdzie ogólni syjoniści przedstawiają realną siłę, gdzie są aktywni i rozwijają działalność na każdym odcinku życia żydowskiego — tam gdzie ogólni syjoniści muszą pracować i to w pierwszych szeregach czy to na rzecz Keren Hajesod, Keren Kajemiet, czy dla Zebulonu lub Tarbutu, dla różnych Zakładów sierót, Ochrońców żydowskich, kas bezpożercentowych Gemilat Chesed, dla szkół hebrajskich, dla szkół zawodowych, dla czytelników i bibliotek, dla pomocy dla chładców w plucach hachszary, w komitetach lokalnych, w kahałach i innych ewentualnie ciałach samorządowych, w stowarzyszeniach kupieckich i rzemieślniczych, w organizacjach młodzieżowych i patronatów, w różnych komitetach i akcjach syjonistycznych i humanitarnych — tam w tych miejscowościach ogólni syjoniści wiedzą, że są partią o wspólnej platformie ideowej, że są związani dyscypliną partyjną.

Stąd też bierze się ta obojętność dla samej konferencji, stąd fakt, że w miastach o „umundurowaniu” ogólnym syjonizmie, wybory w ogóle się nie odbywają, że w takim Rzeszowie, Tarnowie, Gorlicach, Kałowicach uzgodnione zostały listy delegatów na XX. Konferencję krajową. Nie chcemy już słuchać

wiecznych banalnych sporów i dyskusji dokoła problemem, na które życie i rzeczywistość nasza dają już dostateczną odpowiedź. Po prostu nie mamy czasu na zastanawianie się nad tym, czy jesteśmy partią czy nadpartią.

Nasz światopogląd, nasze poczucie łączności ideowej, opartej na programowych założeniach Związku światowego ogólnych syjonistów jest dla nas drogowskazem w naszej codziennej pracy realizacyjnej.

Nasze stanowisko

Są różnice zdań co do różnych problemów syjonistycznych. Te różnice są konieczne. Występują one w każdym najmniejszym choćby zespole ludzi. Jedynym istniejącym dzisiaj tylko w hitlerii i bolszewii, bo jest tam nakazana, wymuszona. Jedynym istniejącym zaprzawiać nie jest możliwą w państwach choćby nawiąpół demokratycznych. A co dopiero w organizacji ideowej opartej na zasadach dobrowoli.

Swoboda zaprawiać nie jest jednak równoznaczna z chaosem ideowym. Każda idea, każdy światopogląd musi być syntezą pewnych założeń zasadniczych, nadających danej idei odrębne piętno. Nie każdy, kto lituje się nad dolą robotnika — jest marksistą, a w obozie marksistów są odrębne ugrupowania różniące się programami i taktyką.

Nie każdy, kto lituje się nad położeniem Żydów i nie każdy, kto nawet czynnie popiera dzieło Odbudowy Palestyny jest syjonistą. Zaś w obozie syjonistycznym są różne ugrupowania różniące się programem i taktyką. To też nie każdy syjonista, który wyznaje program bazylejski jest ogólnym syjonistą. Program bazylejski jest platformą najszerszą, łączącą w jednej światowej organizacji syjonistycznej wszystkich szkółców. Ogólni syjoniści różnią się od innych syjonistów odrębnym programem opartym wprawdzie na platformie programu bazylejskiego, ale wkradającymi swymi założeniami ideowymi w każdą dziedzinę życia żydowskiego. Bo ogólny syjonizm nie jest jakąś ideą abstrakcyjną, jakimś izmem — ale jest programem działania, jest odpowiedzią na wszystkie bóla i zagadnienia naszego życia tak glosowego

jak i nasze państwowo-twórczej pracy w Erec Izrael

Nasza odpowiedź na cały szereg aktualnych zagadnień rzeczywistości palestyńskiej i glosowej różni się od odpowiedzi i założeń innych frakcji syjonistycznych. I dlatego mamy odrębną organizację, odrębne legitymacje partyjne, odrębne konferencje, odrębne Rady centralne, odrębne Rady partyjne, odrębne Egzekutywy, odrębne komitety lokalne, odrębne podatki partyjne i dlatego koniecznie musimy mieć odrębne fundusze partyjne.

Dawniej było inaczej. Nie było frakcji syjonistycznych. Wszyscy byli ogólnymi syjonistami z jednym programem bazylejskim. Dziś jest inaczej. Ale też dawniej nie było Jiszuwu palestyńskiego z przeszło 400-tysięczną ludnością żydowską, nie było Tel Awiwu, nie było portu, nie było dziesiątek pięknych kibuców.

Dziś są frakcje — ale jest też pulsujące życie żydowskie w Erec Izrael. I to życie kształtuje się wedle pewnych form społeczno-politycznych. Na ten proces formowania się naszego życia państwowego w Erec Izrael starają się wpływać różne ideologie społeczno-polityczne, reprezentowane przez odrębne partie polityczne.

Także ogólny syjonizm chce wywrzeć swój wpływ na sposób kształtowania się życia żydowskiego w Erec Izrael — w myśl zasad ogólnonarodowych, owietlających wszystkie problemy życia naszego z punktu widzenia ogólny-żydowskiej racji stanu. A ten program nasz uwzględniający wszystkie zjawiska tworzącego się żydowskiego życia państwowego w Erec Izrael, skonkretyzowany został w założeniach ideowych Związku światowego ogólnych syjonistów.

A nasza organizacja krajowa w zachodniej Małopolsce i na Śląsku była kolebką tego związku (Weltverbundu) i kilkakrotnie a ostatni raz na konferencji krajowej w Krakowie w r. 1937 jednomyślnie i uroczystie proklamowano, że organizacja syjonistyczna zach. Mał. i Śląska jest integralną częścią Weltverbundu i że Egzekutywa nasza zobowiązana jest wykonać wszystkie uchwały kierownictwa związku.

Kto zagraża jedności Organizacji?

Tęza dopiero możemy dać odpowiedź na pytanie — dlaczego tak mało oczekujemy od XX Konferencji Krajowej i jak mało przywiązujemy wagi do rodmuchiwanych różnic, mających rzekomo zagrażać jedności organizacji ogólny- syjonistycznej w naszej dzielnicy. Skoro bowiem istnieje wspólna platforma ideowa uchwalona i przyjęta jednomyślnie przez całą XIX Konferencję Krajową w ubiegłym roku odbyła — to jedności organizacji zagrażają ci, co nowe podsuwają programy i hasła, a w szczególności, chyba nieświadomie i zapewne w najlepszej wierze przykładają rękę do rozbiicia organizacji ci — co jako naczelne hasło głoszą teraz wystąpienie z Weltverbundu.

Byliśmy przekonani, że w chwili obecnej, tak tragicznej dla żydostwa, każda syjonistyczna konferencja musi być wyrazem troski i dążeń narodu żydowskiego do odbudowy Erec Izrael i obrony praw do życia w krajach glosowych. Tęza nie oczekiwaliśmy i nie oczekujemy od XX Konferencji Krajowej żadnych „przełomów” i magicznych wynalazków ideowych. W ciężkiej, codziennej pracy syjonistycznej zapomnia się o różnicach ważniejszych i mniej ważnych.

Dlatego nie mogliśmy zrozumieć stanowiska niektórych starszych syjonistów, którzy z takim zapalem uraczyli nas nową ordynacją wyborczą, prowadzącą w prostej drodze do rozbiicia organizacji. I tylko zdrowemu instynktowi mas ogólny- syjonistycznym

oszczędności składaj w Powszechnym Banku Związkowym na książeczki wkładowe imienne lub na okaziciela gwarantujące bezwzględna tajemnicę wkładu. Wkłady płatne na każde żądanie lub za wypowiedzeniem w centrali i oddziałach. Oprocentowanie od 5 proc. do 5 i pół proc. rocznie.

BANK DEWIZOWY

Powszechny Bank Związkowy w Polsce S. A.
WARSZAWA — BIELSKO — CIESZYN — DROHOBYCZ — Gdynia — KRAKÓW — LWÓW — PRZEMYŚL — STANISŁAWÓW

ODDZIAŁ W TARNOWIE, WAŁOWA 12

Związek Rzemieślników Żyd. w Tarnowie, Kopernika 10 urządza w sobotę dnia 5 marca 1938 we wszystkich salach Bristolu

WESOL DANCING

Czysty dochód przeznaczony na urządzenie kursu bieliźniarskiego dla biednej żydowskiej młodzieży pozaszkolnej

wiernych założeniom ideowym Welverbundu, zawięzić należy, że największe ośrodki organizacyjne nie korzystają z „dobrodrożca” nowej ordynacji wyborczej, co najpóźniej idzie o tym, że ta ordynacja wyborcza była złobczerna.

Zupełnie są nie rozumiemy już tych, co to w przedzieln wyborów na Konferencję, biją na alarm i organizują „blok jednocy”, który gotów jest właśnie przyczynić się do rozbicia organizacji.

Fikcyjny front wyborczy

Nie czytaliśmy pierwszej enuncjacji tego osobliwego tworu organizacyjnego na naszym terenie. Blok jednocy jest dla nas organizacją syjonistyczną zach. Małopolski i Śląska, a nowe „bloki” służą wyraźnie do zakrycia pewnych tendencji i celów, oraz jak ciekawie przeżytych. Bo drugi numer „Głosu jednocy” puszcza już farby. Nieśmiały to jeszcze głos, ale z chaosu poglądów i zaprzatywa wyłania się stale jeden i ten sam refren: wystąpić z Welverbundu — zniszczyć dorobek kilkunastu lat pracy nad konsolidacją przetrzymanych szeregów ogólnosyjonistycznych. Bo trudno przypuścić i nie chcemy temu wierzyć, by różnice zdań były tylko paskiewiczami dla przyziemnych osobliwych zatańców i tonich irog.

Do czego więc dąży „blok jednocy”? Czytamy o tym obszernie w drugim numerze „Głosu jednocy”. Szukamy tam jakiejś przewodniej myśli, jakiegoś kierunku zasadniczego. Chcemy uchwycić owe „różnice zdań”, w imię których nawołuje się do spazłu tego pisma do zwycięstwa listy „bloku jednocy”. Czytamy tam wieści „z frontu wyborczego” — że „akcja wyborcza bloku jednocy postępuje naprzód” — że nie wszyscy członkowie „okręgów” naszej organizacji powstali lokalne komitety wyborcze „bloku jednocy”. Przecieramy oczy. Czy takie budują głoszą nas własni towarzysze, którzy zapewniają, że „są i pozostaną członkami jednej organizacji”? Gdzie są te komitety lokalne „bloku jednocy”? Toć w Tarnowie, Rzeszowie, Gorlicach, Jarosławiu, Bielsku i Katowicach wybory wogóle się nie odbędą i niema tam żadnych komitetów „bloku jednocy”. W „bloku jednocy” najpoważniejsi działacze syjonistyczni naszej dzielnicy? Toć wiadomo nam, że właśnie we wszystkich większych ośrodkach najpoważniejsi działacze syjonistyczni potępili działalność „bloku jednocy”, a w szczególności wydawanie „Głosu jednocy”.

Buduj o dyktatorów w organizacji

A teraz przyjrzyjmy się szczegółowo „program” bloku jednocy tak, jak on podany nam został w wydawnym co dopiero drugim numerze „Głosu jednocy”.

A więc dr Feliks Lachs prezentuje nam program polityki krajowej. Ze szczerą naiwnością nowozna zdaje się w pracy organizacyjnej. „Wielkość” dr Lachs, że „polscy obóz demokratyczny wykazuje wybitną aktywność”, a „społeczeństwo żydowskie ogranicza się tylko do słów” — ba, tow. dr Lachs „podrywa nawet autorytet legalnie wybranych władz” — bo zaawala, że śpią, że nie wykazują zrozumienia dla aktualnych problemów żydostwa. „Nie wystarczy — woła dr Lachs — wygłaszanie szumnych przemówień, ani pisanie pochwalnych artykułów na cześć demokracji”, bo „konieczna są czyny — nie słowa”. I jeszcze jakie czyny... ot, po prostu „zadaniem społeczeństwa żydowskiego jest podjęcie obmyślanej szczegółowo planowej, szeroko zakrojonej akcji o zwycięstwo demokracji w Polsce, o równoprawienie wszystkich mniejszości narodowych...”. Ale kto stoi na przeszkodzie takiej akcji? Oczywiście, że ogólni syjonista z Welverbundu — ci, co są „a wewnątrz dyktatorami”, a „demokratami tylko na eksp.”. Kto więc może podjąć się akcji o równoprawienie — wszystkich mniejszości narodowych? Naturalnie, że tylko ogólni syjonista z bloku jednocy syjonistycznej, i dlatego konkluduje p. dr Lachs, że „jednym z głównych zadań bloku jest zerwanie z dotychczasową beczynnością w dziedzinie polityki krajowej, z czego wynika, że „blok jednocy” pomyślany jest jako instytucja trwała, bo nawet tow. dr Lachs zapowiada opracowanie szczegółowego konstruktynego programu samostanowienia gospodarczego mas żydowskich.”

A więc tylko adherenci „bloku jednocy” mogą walczyć o zwycięstwo demokracji, a wszyscy inni po prostu nie są demokratami. No — czy nie warto było dla tych budować o wyborów proporcjonalne?

Z braku argumentów — stare listy

Mgr R. Wolt zali się znnowu i obraża, że „na zwołanych przez Egzekutyw w r. 1936 zjazdach o kreślonych odczytano w obecności zupełnie niepowiadomionych członków Egzekutywu list jednej z najwybitniejszych osobistości naszego ruchu, który niewątpliwie znaczenie dezaunowało działalność władz naczelnych”. Nie chcemy publicznie poruszać ustosunkowania się „demokratów” z „bloku jednocy” do tej jednej z najwybitniejszych osobistości naszego ruchu — ale dla żydostwa całego naszej szczególnie dzielnicy — a tym bardziej dla ogólnych syjonistów jest owa najwybitniejsza osobistość naszego ruchu chlubą i dumą

i listy tej osobistości podejmowane były ze szczerem entuzjazmem na wszystkich zjazdach okręgowych. A listy te były potrzebne, bo już wówczas wiedziliśmy, że ci członkowie Egzekutywu, którzy wówczas ogólnie zdumienie, gdy spotkali się z tymi listami, a obecnie są filarami „bloku jednocy”, postanowili „przełamać bariery i przekroczyć granice nakreślone formami organizacyjnymi Welverbundu”. A prezes Welverbundu tow. dr Schwabart swymi listami przeciwstawił się tym zamiarom. A zresztą, w jakim celu przytacza się teraz list z roku 1936? Czy takie gwołi ratowania jednocy organizowy?

Chaos ideowy

Chaos ideowy, rozwożnienie ogólnego syjonizmu — oto myśl przewodnią „bloku jednocy”. Bo właściwie należałoby z niejednym adnherentem tego bloku przebie elementarny kurs nauki społecznocy, historii syjonizmu, a w szczególności kursu założenych podstawowych ogólnego syjonizmu i kto wie, czy nie doszłobyś do uzgodnienia naszych poglądów. Bo tow. mgr Mariam Kaufman przekonałaby się niechybnie, że nonsensiem jest twierdzenie, iż syjonizm bez frakcyjnej etykiety nie jest ruchem światopoglądowym, że jest tylko ruchem politycznym bez podłoża lub o słabo rozwiniętym podłożu doktryny społecznej. Tow. mgr Kaufman — który twierdzi wreszcie, że syjonizm jest niezależny od doktryn socjalnych, chciałaby, aby ogólni syjonista aż do czasu ustabilizowania się państwa żydowskiego nie kępował sobie rąk żadną doktryną społeczną i ograniczył się tylko do stałego programu bazyjskiego, chociaż sam przyznaje, że w miarę, jak idea syjonistyczna przybierała się w swój realny kształt, antagonizmy socjalne w syjonizmie przybrały na sile a równocześnie w politycznej formie syjonistycznej różne grupy wkładały swą społeczną treść, przy czym w ten sposób powstały frakcje. Toteż tow. mgr Kaufman — także ogólni syjonista z bloku jednocy — dochodzi do konkluzji, że u nas t. j. u ogólnych syjonistów nie może być jednolitości, bo każdy może sobie niezależnie od wyznawania programu bazyjskiego mieć sympatię do tej lub owej doktryny społecznej — ba wedle „programu” mgr Kaufman — „j. wedle „programu” bloku jednocy” cytujemy dosłownie — nie można zakazać niektórym sympatii dla Zabytożystych, innym antypatii dla Weizmana” — „chyba że zechemy być frakcją, że zechemy jak Welverbund reprezentować społeczną ideologię mieszczaństwa, tak, jak palestyńska partia pracy reprezentuje społeczną ideologię proletariatu”.

A więc czym jesteście?

A więc czemuś do licha mamy być? Mgr Kaufman daje na to odpowiedź i żąda, by XX. Konferencja uznała i to raz na zawsze, że „organizacja syjonistyczna zachodniej Małopolski i Śląska jest jednocy jednostką nadrzedną, w łonie której jest miejsce dla syjonistów należących do Welverbundu jak również dla syjonistów innych ugrupowań”, a wszyscy razem mają uroczyście stwierdzić, że „żadna doktryna społeczna nie może do czasu konkretnego powstania i skrzepnięcia państwa żydowskiego skłócić ich między sobą”.

Jednym słowem: groch z kapusią, i to jest „program” na konfencyję — i w imię takiego programu tworzy się „bloki i woła się, by ogólni syjonista walczyli o zwycięstwo tego bloku.

Bo jakżeby to ładnie wyglądało: ogólni syjonista pracują tylko dla Keren Kajemeth, Keren Hajesod i dla Ezry chalucowej, poza tym każdy ogólni syjonista, należący do organizacji syjonistycznej zachodniej Małopolski i Śląska, sympatyzowałby sobie bądź to z Zabytożystym bądź to z Weizmanem i z założonymi rękami czekałby aż do czasu konkretnego istnienia państwa żydowskiego, by dopiero wtedy pusić wodze swoim upodobaniom społecznym.

Czy to nie wygodnie? Mgr Mariam Kaufman nie uwzględniła tylko jednej „drobnostki”, że w Erec Izrael we życie, że tam tworzy się już teraz pewne krystalizowane formy społeczne, że tam nawet życie kulturalne tworzy się wedle tych form, pozostających pod wpływem pewnych doktryn, że życie nie czeka i nie będzie czekało na „ogólnych syjonistów” z bloku jednocy, którzy dopiero po powstaniu konkretnego państwa żydowskiego odkryją przybicie i wyłajają swój program społeczny. Nie — tow. Kaufman — tak nie można. To nie jest ogólni syjonizm — to jest stanowisko non syjonista z drugiej połowy Agenti

Żydowskiej. Radzimy tedy zapoznać się z programem społecznym Welverbundu.

W „obronie Welverbundu”

Itak się pisze w „Głosie Jednocy”. Sprzeczności i nonsensy. Bo z jednej strony pisze się, że „rozchodzą się nasze drogi w pewnych kwestiach”, że „istnieją różnice światopoglądowe wśród syjonistów naszej dzielnicy”, a z drugiej strony głosi się, że „syjonizm nie jest światopoglądem”. Głosi się konieczność „przełamania barier i przekroczenia granic, zakreślonych formami organizacyjnymi Welverbundu i Welverbundu”, a ma się na myśli tylko zniszczenie Welverbundu, bo przecież na terenie zachodniej Małopolski i Śląska nie ma ani jednej komórki organizacyjnej, która by należała czy gawitowała do „Welverbundu”. Przecież ci sami, którzy zaś chcą rozsadzić bariery Welverbundu, głosowali na ostatniej konferencji krajowej za rezolucją, stwierdzającą, że jesteśmy integralną częścią Welverbundu. Poczóż więc ukrywać prawdziwą intencję? Chcecie złamać „Welverbund” — chcecie wprowadzić organizację syjonistyczną zachodniej Małopolski i Śląska do „Welverbundu”? A wszystkie inne deklaracje o jednocy przy równoczesnym groźeniu rozłamem — są obłudą. My wiemy, że dokoła t. zw. „bloku jednocy” grupują się konsekwentnie zwolennicy Welverbundu — zresztą już rozbitego. Wiemy także, że organizacja syjonistyczna zachodniej Małopolski i Śląska jest integralną częścią Związku światowego ogólnych syjonistów.

Tę pozycję Welverbundu będziemy bronić — z tej pozycji nie ustąpimy. O tym niechaj wiedzą panowie czy towarzysze z Welverbundu. U bariery Welverbundu stoją wszystkie reszeczki ogólnych syjonistów a zachodnia Małopolska i Śląsk pozostanie twierdzą Związku światowego ogólnych syjonistów. Tej twierdzy bronić będziemy wszyscy.

Tym, co walczą o jedność organizacji do wiadomości

Tel Awiw, 15 II 1938.

WPan dr IGNACY SCHWARZBART, Kraków

Wielce Szanowny i Kochany Panie Prezesie!

„...Wczoraj dostał się przypadkiem do rąk moich egzemplarz „Głosu Jednocy” Nr 1, a w nim nota p. dr Rottenstreicha o porozumieniu z grupą „A” i t. d. Chciałem więc w związku z powyższą notatką zaktualizować WPan Prezesowi co następuje:

Jeśli prawdą jest, że notatka ta jest uczciwie wycytem cytatem z listu dra R. do Pana Prezesa (w co nie bierzemy się wierzyc choć, znając dra Rottenstreicha i jego całkiem obiektywną relację), to ośmielam się zawiadomić WPana Prezesa, iż szary szary gwizdeczek partii naszej w Erec Izrael list dra R. nie jest wiarygodnym i na nim nie można absolutnie się opierać. Chcę podkreślić, że mam wielkie podejrzenie, że tkwi tutaj jakaś machinacja, która powstać mogła albo w drodze z Jerolimoli do Krakowa, albo też na biurku redakcyjnym powyżej cytowanego pismka. Znać nasztoro panujące tutaj w tej sprawie — mogę oświadczyć — że chęć połączenia z grupą „A” istnieje w szeregach naszej organizacji, u niektórych zaś towarzyszy stała się ona manią, której się pozbyć nie mogą. O połączeniu mówi się nieraz godzinami — a chęci są tak czyste i uczciwe, że — mam wrażenie — gdyby one w tej mierze zaistniały w grupie „A”, toby już dawno do porozumienia doszło...” (podpis)

(Uwaga Red.) Oto cytujemy powyższy list jako odpowiedź towarzysom z „Głosu jednocy”, kto rzeczywiście pragnie połączenia?

TOWARZYSTWO SPORTOWE

poszukuje inkasenta wkładek i bufcierza od zaraz.

Zgłoszenia pisemne pod „Kaucją wymagana” do redakcji „Tygodnika Żydowskiego”

Firma STRAUSS i WILD

TARNÓW, ul. Lwowska 5 - Tel. 254

zawładnia swoją Szanowna Kliencie, że nadszedł świeży transport pierwszorzędnych lisów srebrnych i niebieskich, oraz krajowych naturalnych i farbowanych we wszystkich kolorach.

Wojewoda Krakowski

Nr SPB XIV/4938.

Kraków, dnia 18 lutego 1938 r.

Zarządzenie

Wojewody Krakowskiego z dnia 18 lutego 1938 r. w sprawie zamknięcia ruchu osobowego na granicy polsko-czechosłowackiej.

W związku z koniecznością opanowania zarazy przyszykcy, zawleczonej z państw ościennych na teren województwa krakowskiego, zarządza na podstawie art. 31. konwencji polsko-czechosłowackiej o ułatwieniach w małym ruchu granicznym z dnia 30 maja 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 43 z r. 1926 poz. 263) zamknięcie ruchu osobowego aż do odwołania:

a) na wszystkich przejściach gospodarczych i turystycznych wzdłuż granicy polsko-czechosłowackiej na terenie powiatów: żywieckiego, wadowickiego i nowotarskiego,

b) na następujących przejściach granicznych wzdłuż granicy polsko-czechosłowackiej, a to:

1) w powiecie żywieckim: Żwardów—Skaliste, Korbielew—Polhora, Gluchaczki—Polhora,

2) w powiecie nowotarskim: Lipnica Wielka—Bobrow, Chyżne—Tristena, Czarny Dunajec—Sucha Hora, Chochołów—Sucha Hora, Łysa Polana—Jaworzyn, Jurgów—Solisko, Kacwin—Wielka Frankowa, Niedzica—Spiska, Stara Wieś, Sromowce Niżne—Czerwony Klasztor, Szczawnica—Nizna—Lesznica.

Nie stosujący się do niniejszego zarządzenia będą pociągnięci do odpowiedzialności karnej na podstawie art. 23. obywatelskiej Ministra Spraw Wewnętrznych z 22 stycznia 1937 r. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr 11. poz. 83).

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie natychmiast.

Wojewoda:

wz. Dr. Małaziński Wicewojewoda w.

Starosta Powiatowy Tarnowski

Tarnów, d. 23 lutego 1938

L. A. III/2-M/38

Uczestnicząc do szkół dokształcających zawodowych po ukończeniu nauki w terminie.

Według rozdzielnika:

W związku z doniesieniami karnymi na mistrzów nie posyłających do szkół dokształcających zawodowych tych uczniów, którzy przebyli już naukę w terminach, ale egzaminów na czeladników jeszcze nie zdawali, Starostwo Powiatowe Tarnowskie wyjaśnia w myśl okólnika Ministerstwa Przemysłu i Handlu L.P. VI. 2/3 z dnia 20. I. 1938 r. i zarządzenia Krakowskiego Urzędu Wojewódzkiego L.P.H. IV-5-5/M/38, z dnia 18. lutego 1938 r. że młodociano, który otrzyma zgodnie z art. 124 prawa przemysłowego świadectwo ukończenia nauki w danym rzemiośle i który posiada świadectwo szkolne z ukończenia nauki w szkole dokształcającej zawodowej, tym samym — choćby jeszcze egzaminu czeladniczego nie składał, przestaje już być uczniem rzemieślniczym stricto sensu i z tego tytułu przynajmniej nie ma obowiązku posyłania go nadal do szkoły dokształcającej zawodowej.

Wobec powyższego doniesienia karnego na mistrzów o podobnych wypadkach są pozbawione podstawy prawnej.

Starosta Powiatowy w z.

Mgr M. Wankiewicz

Wicestarosta

Walne zgromadzenie S.S.P.P. „Mitachdu"

w Tarnowie

W sobotę 26 lutego br. odbyło się walne zgromadzenie S.S.P. „Mitachdu". Zgromadzenie zagal to Chaim Weiss, po czym wybrano prezydium W. Z. w składzie: tow. Leon Birnbaum — przew., sek. tow. mgr S. Primes.

Sprawozdanie z działalności wydziału złożył tow. Kwadrastein i Hoffman. W dyskusji nad sprawozdaniami zabrali głos tow. Kleinhändler, Gutler, Hüter, Pfeiffer, Wachskerzówna, Burstyn, którym odpowiadali tow. Kwadrastein, Hoffman i Weiss, po czym udzielono występującego zarządowi absolutorium.

Po referacie ideologicznym gęs. partii tow. mgra Goldbarda z Krakowa wybrano zarząd w następującym składzie:

Prezes L. Kwadrastein, przew. kom. polit. L. Birnbaum, wiceprezes Chaim Weiss i mgr M. Blum, sekretarz Z. Wachs, skarbnik S. Hüter, referent pulki drowa Weissowa.

Członkowie wydziału: L. Wechsler, S. Hoffman, H. Leser, M. Bloch, Sz. Berger, B. Spangela.

Komisja rewiz. W. Weiss, Ojzer Wurzel, J. Teitelbaum.

Sąd polubowny: dr Klapholz, M. Kleinhändler, L. Wurzel.

W końcu przyjęto szereg rezolucji, m. i. w sprawie wzmocnienia pracy i wysiłków na rzecz funduszu narodowych.

Wykaz puszek ściennych z stycznia br.

Organizacja Wizo 10.004, Klub Muza 7.993, Wechsler (Galicja) 6.01, Tow. Samson 5.12, dr W. Schenkel 5.02, Gmina żydowska 5.—, Klub org. syjon. 4.45, dr Jekel 4.40, Herman Fluhr 3.20, Józef Fast 2.44, Lazar Wachs 2.40, Tow. Eskontowe 2.05, Katz i Fleischer 2.— B-cia Keller 1.93, Osterweil i Padwe 1.71, Menasche Wachtel 1.50, Henryk Fluhr 1.46, dr. Liebhlich 1.44, dr. Wasserman 1.50, dr. Schönfeld 1.40, E. Silberman 1.32, T. Bruder 1.30, inż. Leon Plachte 1.34, drowa Trumata 1.21, Ezriel Hönig 1.20, Elias Ungel 1.20, Apteka Reicha 1.14, Ascher Osterweil 1.12, Zygmunt Fenchel 1.10, Spółdz. Tow. Wzaj. Kredytu 1.10, Abraham Reich 1.09, Chaim Alban 1.09, dr. Chomet 1.05, Klara Schulbaum 1.04. Po 1 zł: Abraham Spielman, Izak Steinhauer, Ch. Beller, Maria Kimmel, Kornhelm i Fessel, Róża Römer, dr. Leibl, mgr Spielman, Izrael Osterweil, Ch. Ehrlich, Jakob Langer, inż. Reich, inż. Orschütz, dr. Adolf Katz, M. Katz, J. Pomeranz, dr. Ofner, Wolf Götzler, Wigdor Wiener, J. Weisberg, dr. Mandel, Edward Schwager, Benjamin Katz, mgr Taubels, David Toder, Stanisław Reich, S. Toder, Chiel Kurz, W. Gruschow, Chaim Hersch Roth 0.99, dr. Feivel 0.93, Henryk Holländer 0.92, Biblioteka Safa-Berura 0.83, dr. Apeltaub 0.82, Hirsch Rosenthal 0.82. Po 0.80: Laura Reich, R. Ladner, dr. Schinagel, Wolf Kahane, dr. König 0.79, Herman Osterweil 0.78, Salomon Turheim 0.73, Alter Blech 0.72. Po 0.70: Helena Leserowa, Aron Weiser, Jechiel Engel, M. Balsam, Izak Blonder 0.68, Kalman Schiff 0.68, Drowa Schmerz 0.64, Samuel Seiwel 0.62. Po 0.60: Rossner, Salo Löftholz, Adolf Schiff, Alfred Stiel, Blond, Birnówna, Herman Wasserman, Sami Zughaft, Ch. Klapholz, J. Izraelowicz 0.58, Aniel Feldow 0.57, Lazar Selinger 0.56. Woli Weiss 0.55, dr. Neuman 0.55, Abraham Blond 0.52, R. Gelb 0.52, dr. Fisch 0.52, Iak Engelberg 0.51.

Po 0.50: Saul Gelb, Herman Hersch, Józef Gindzähler, drowa Mascherowa, G. Osterweil, inż. Löftholz, Herman Postrom, Elias Fluhr, Rachela Weisman, Henryk Teitelbaum, W. Weiss, Julius Steigler, Józef Feigenbaum, B-cia Rosenblith, Miriam Fisch, Ozer König, Leib Gerstner, Kalman Gärtner, Feiwisch Katz, Benzon Weis, Mendel Sahulehrer, Hirsch Eder, Jakubowicz, Debora Sturm, Chaim Reich, Abiszer, Anisukowicz, Pesach Schins, Hugo Finter, Mozes Leibl, Owed, Herman Schächter, dr. Goldberg, R. Wachsmann, Markus Chilowicz, Zula Freireich, Arie Fried, Regina Fluhr, Edelsteinsowa, M. Schwanefeld, prof. Jerzy Malkischer, Herman Somer, Izak Hell, Cecylia Goldstein, Samuel Rapoport, Herman Lauterbach, David Leibl, Zwi Gersten, Gedal e Bornstein, Steinbockowie, B-cia Seiden, Izrael Bodek, Eichenholz, dr. Weissman, J. Sieglitz, Izid i Straus Izak Krieger, Natall Brünspan, Katzinowa, Marek Jorner, Jozef Sturm, Hirsch Teitelbaum, Eika Beck, Pluga Hanoar Hajcson, dr. Weit, Chaim Wolf, M. Weissberg, Chaim Teller, drowa Weissowa, dr. Klausner-Müllerowa, dr. S. Goldman, Natan Melinger, Izrael Stricker, Szandor Weisz, dr. Sz. Bloch, Zygmunt Müller, Lederberger, Perlbergowa, Rubin Hönig, Artur Brigg, dr. Fenchel, Bergman, dr. Salz, Ch. Landau, Leon Feig, Götzowie, Adolf Stern, Jehosua Mahler, Gerschon Chajkin, A. Sattler, Feuerlich, Emil Lichtblau, Sam Gelerter, Rauchweg, David Lubasch, Anna Schmer, Izrael Keitsch, S. Silberfing, Centrokafel (Koss), Samuel Dientafsz, dr. Menderer, Zische Selinger, Saul Abramowicz, Giza Leib, Abraham Blond, Zwi Zwecher, dr. Muskantenblith, Ojzaz Wurzel, Ch. Siedlisker, Józef Kornilo, H. Neuman. Datki poniżej 0.50 z 101 puszek suma 25.47.

Z okazji ślubu swej córki ofiarował WP. dr. Schöndfeld przez WP. Mondschewinową i dr. Goldbergerów.

Ślub Rosenblith — dr Sternberg zebrane przez WP. tow. drowa Weissową i L. Kwadrasteina 33.

Ślub Sturmwind — Gargareich zebrane przez tow. Herbst i Celnika 5.20.

Na bankiecie urządzonym przez org. Mizrach z okazji wyjazdu do Palestyny tow. Józefa Friedmanna zebrano 6.25.

Sprawozdanie z m. 6. Wykaz puszek ściennych za grudzień 1937, zamiast Jechiel Engel 1.—, ma być dr. Weissman 1.—.

Ogólna suma za miesiąc lutego: puszek ściennie 204.60, Ziota Księga 5.—, drzewka: 9.05, Ilm: 66.65, Ur. rodzinie 93.80, Imprez: 179.20, Szkoły: 88.11, Znackiz: 220.15, Ndarim: 42.50. Różne: 70.90, Trumet-Lameter 14.55, Jaz-Hachamiz: 53.50, Razem 1.049.01.

Org. Miode Wizo — datki z urzędowego dancingu 50 zł.

Wielki dancing purimowy „Samsona" odbędzie się w sobotę 19 b. m. w „Seccsi".

Kino „Apollo" wyświetla dziś i w dni następne film p. t. „Ubóstwana" z Martą Eggerth w gł. roli.

Telegram: Safa Berura „Dzieci dla dzieci" 18 IV.

Najnowsze kreacje wiedeńskie w zakresie gorseciarstwa, oraz pasy lecznicze wykutym wykończone — wykonuje jedynie

Pracownia gorseców „ANNA"

A. ZUCKERBROTOWNY

Tarnów, ul. Wałowa 19 (lokal „Tęcza")

Występy Folksteatru w Tarnowie

„Czarodziejka" Goldfadena w przeróbce I. Mangera. Piękne widowisko, tryskające humorem i melodiognością pieśni i tańca, powtórzona zostaje dziś w piątek 4 b. m. w sali „Sokoła" po raz ostatni. W zespole artystycznego teatru warszawskiego pod kierownictwem Klary Segalowej, występują artyści i filmu żydowskiego, jak: Dina Halpern, niezwykły komik M. Bożyk, S. Broncki i inni. Bilety po cenach popularnych w księgarni Seidena, a od godziny 7-mej przy kasie teatru. Początek o godzinie 9-tej wiecz.

Ze Stowarzyszenia Kupców i Przemysłowców

W niedzielę, 6 b. m. odbędzie się o godz. 6.30 wieczór w lokalu Stowarzyszenia referat p. Wofa Götzlera n. t. „Zadania Gminy Żydowskiej wobec kupiectwa" (sprawozdanie z działalności Zarządu Gminy Wyznaniowej Żydowskiej). Wstęp wolny.

We wtorek 1 b. m. odbyło się posiedzenie komitetu dla reorganizacji sekcji branży spożywczej, na którym uchwalono zwołać na dzień 13 b. m. wielkie zebranie kupców branży spożywczej, przy czym aktualne zagadnienia branżowe referować będą na tymże zebraniu pp. prezes mgr H. Spielman i Wolf Götzler.

Uchwał Wydziału mianowany został p. Lazar Selinger stałym delegatem Stowarzyszenia Kupców i Przemysłowców do zarządu biblioteki „Sifrija Amait".

Sekretariat Stowarzyszenia wykazał w miesiącu lutym b. r. wielką aktywność i duży wzrost agent. I tak w miesiącu sprawozdawczym udzielono członkom około 100 porad w sprawach administracyjnych i prawnopodatkowych, wystosowano około 30 pism w sprawach organizacyjnych oraz kilka memoriałów do Władz i odbyło kilka zebrania branżowych.

W najbliższym zaś czasie sekretariat przystąpi do wydawania za drobną opłatą legitymacji członkowskich.

Dnia 29 listopada 1937 weszło w życie rozporządzenie Rady Ministrów z 15 maja 1937 o oznaczaniu w handlu detalicznym miary i pochodzenia skór miękkich. Powyższe przypominamy zainteresowanym z tym, iż na wypadek stwierdzenia w czasie kontroli przedsiębiorstw handlowych niezastosowania się do przedmiotowych przepisów, grożą odnośnym kupcom poważne konsekwencje karne.

Kronika

Bnej Syjon. Sobota dnia 5 marca 1938 o godz. 2 po poł. posiedzenie zarządu, o godz. 3.30 po poł. planarka. — Niedziela dn. 6 marca b. m. o godz. 8.30 wiecz. seminarium judaistyczne. — Poniedziałek dnia 7 marca b. m. o godz. 8 wiecz. pogadanka kwicy „Achdu". — Wtorek dnia 8 marca b. r. o godz. 8.30 wiecz. seminarium socjologii. — Środa dnia 9 marca b. m. o godz. 8 wiecz. pogadanka kwicy „Neszer". Czwartek dnia 10 marca b. r. o godz. 8.30 wiecz. seminarium nauk politycznych i ideologicznych.

Wesoły dancing purimowy Bnej Syjonu odbędzie się jut 12 b. m. w salach Bristolu. — Pierwszorządny jazz pp. Eisenbachów. — Moc niespodzianek. Buft we własnym zarządzie.

„Wizo". We wtorek dnia 8 marca o godz. 5. tej odbędzie się herbata z rel. tow. drowej Weissowej n. t. „Psychologia opieki społecznej". — W sobotę 5 b. m. odbędzie się herbata towarzyska. — Dnia 17 b. m. odbędzie się w Seccsi wesoły dancing purimowy.

Miódze Wizo. W sobotę o godz. 3. tej po poł. odbędzie się planarka z referatem p. prof. B. Krescha.

W niedzielę o godzinie 8 posiedzenie zarządu. Obecność wszystkich członków bezwzględnie wymagana.

W poniedziałek o godz. 8 m. referat żydowska z p. mgrm. Primes.

W środę o godz. 8 pogadanka z tow. H. Horn.

Zlikwidowany strajk okupacyjny. Trwający od 15 dni strajk okupacyjny 80 robotników, zatrudnionych w wytwórni konfekcji Ketza w Tarnowie przy ul. Urszulańskiej — został po szeregu odbytych konferencji w Inspektoracie Pracy zlikwidowany. Robotnicy uzyskali 10 proc. podwyżki płac, oraz po 50 zł zaliczki.